

венъ пристига писмо отъ *Д-ръ Селимински*, който току що се настанилъ на медицинска практика въ Букурещъ и се заема да работи за славянското възстание на българскитѣ младежи. Въ горното си писмо той искалъ да му се изпратятъ двама сливенски ученика, които да заминатъ за Русия, като стипендианти.¹⁾ Още въ 1846 г., 4-и окт., Д-ръ Селимински изпратилъ отъ името на българската община въ Букурещъ едно прошение до *Порфирий Успѣнски*, влиятелно лице прѣдъ руския Свети Синодъ, за приемане на 12 българчета въ Киевската семинария, като стипендианти.²⁾

Малкиятъ *Георги* постѣпва въ Киевската семинария прѣзъ 1847 г., слѣдъ голѣми молби къмъ родителитѣ си, които не го пушали да иде толкова далечъ. Събрали се тамъ всичко на всичко 4 българчета: *Георги*, *Драганъ Цанковъ*, *Сава Филаретовъ* отъ *Жеравна* и *Иванъ Кишелски* отъ *Котелъ*. Управителтъ на пансиона, въ който сж живѣли, билъ нѣкой си *Крайчевъ*. Споменитѣ на Д-ръ *Мирковичъ* отъ тоя пансионъ сж едни отъ най-неприятнитѣ: тамъ владѣло ужасна мръсотия, лошо хранене и безпорядкъ. Отъ врѣме на врѣме идвалъ да ги прѣглежда игумена на единъ киевски мѣнастиръ, *Хрисантъ*, по народность българинъ (вѣроятно сжщия киевски архимандритъ *Хрисантъ*, за когото е рѣчь въ горнята забѣлѣжка). Сжщото правилъ и другъ българинъ, бившиятъ *Пловдивски* митрополитъ *Натанаилъ*, който по това врѣме билъ вече въ *Духовната академия*, пакъ въ *Киевъ*. Послѣдниятъ е полагалъ бащински грижи къмъ изложенитѣ на изтезания млади българи въ тоя пансионъ.

Повечето отъ възпитаницитѣ тамъ се разболѣли, а Д-ръ *Мирковичъ*, слѣдъ дълги изпитни, едва сключилъ година отъ постѣпването си тамъ, напуща *Киевъ* и стига въ *Цариградъ*, дѣто желаелъ да продължи учението си. Тукъ го сварва новината за смъртъта на баща му, идва си въ *Сливенъ* и, слѣдъ като си взема пая отъ наслѣдството (10,000 гроша), отива обратно въ *Цариградъ* и постѣпва въ прочутата гръцка гимназия на *Куру-Чешме*. Скоро напусналъ и това училище и довършва срѣдното си образование въ католическото френско училище въ *Бибекъ*, дѣто останалъ много до-

¹⁾ Въ тая насока той работилъ заедно съ братя *Мустакови* и други родолюбиви българи въ *Букурещъ*, които се заели да устроятъ български пансионъ въ *Киевъ* за образованието на извѣстно число младежи отъ *България* изъ по-напрѣдналитѣ градове.

Писаното отъ *Априловъ*, че Д-ръ *Селимински* се придържалъ повече о гръцкото възпитание на младитѣ българи, не е вѣрно. Ср. мислитѣ на самия Д-ръ *Селимински* въ запискитѣ му III. 8., ib. 11; Вжъ прощението на *букурещкитѣ* българи до *Киевския* митрополитъ ib. 49, и до архимандрита *Хрисантъ*, пакъ тамъ, подписано отъ *Селимински*, *Мустаковъ* и *Бакалоолу*, ib 52.

²⁾ Запис. Д-ръ *Селим.*, II, 5—9.